

בולעטין # 147 - כסלו תשל"ה לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

בית הלוי על בראשית פרק מד פסוק יח

כי כמוך כפרעה. איתא במדרש (ב"ר צג ו) מה פרעה מלך ואתה שני לו אף אבא מלך ואני שני לו. הוקשה למדרש הני שני כ"ף הדמיון כמוך כפרעה, דאם בא להמשילו לפרעה הו"ל לומר כי אתה כפרעה, ואם בא להמשיל פרעה לו הו"ל לומר כמוך פרעה, ועל כן מפרש המדרש שאמר לו שני דמיונות אבא כפרעה ואני כמוך. גם יש לומר למשל אדם גדול ונכבד היה לו סכסוך בתביעת ממון עם פחות ממנו בערכו ואמר לו העני אני אסדר לפני עצמך טענותינו ואני סומך עליך כמו על הרב והדיין דשניכם שוים אצלי. והגם כי דבריו באו בכבוד עכ"ז כבר נגלה בזה עומק מחשבתו אשר כבר מהרהר ועולה בדעתו לתבוע את הנכבד לפני הדיין ואם לא ישיב לו גם עתה כהוגן סוף כל סוף יתבענו לדין. וכן אמר לו יהודה ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני כי כמוך כפרעה, כלומר אני רוצה לסדר דברי טענות לפניך שניכם שוים אצלי ואני סומך עליו כעל פרעה. ובזה רמז לו אשר אם גם עתה לא יענה לו כהוגן בדעתו להגיש ריבו לפני פרעה:

גם י"ל דהנה בכל דברי יהודה כאן לא מצינו לו לא בקשה ולא טענה חדשה רק חזרת הדברים בקוצר מה שהיה ביניהם מהתחלה ועד עכשיו. והענין בזה דכל תהלוכות העסק הלז היה נראה בעיני יהודה מוזר ומוקשה, דכשאמרו לו כי באו לשבר אוכל אמר להם מרגלים אתם וכשהשיבו לו כי כנים אנחנו אמר להם הוא אשר דברתי מרגלים כאומר עתה הרי יש הוכחה כי מרגלים אתם, וכל תהלוכות הענין לא היה התשובה מעין הטענה והכל בעלילה בלא שום סמך לדבריו, ועלה בדעת יהודה דאולי המליץ אשר ביניהם הוא המעוות

ומקלקל בזה ואומר ליוסף דברים אחרים מלבו אשר לא אמרו הם. וזהו שביקש יהודה לחזר כל דברי הויכוח אשר מרגלים אתם וכשהשיבו לו כי כנים אנחנו אמר להם הוא אשר דברתי מרגלים כאומר עתה הרי יש הוכחה כי מרגלים אתם, וכל היה ביניהם בקצרה ואמר לו ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני, פירוש בלא מליץ בינינו, כי כמוך כפרעה פירוש כמו שפרעה מבין גם לשוננו כן גם אתה מבין, ובאו דבריו ברמז דאם תאמר דאתה אינו מבין יהיה ההכרח לומר דגם פרעה אינו מבין וזהו דבר שאסור להוציא על פיו לדבר סרה על פרעה שאינו מבין לה"ק ובא ברמיזות דבריו בשני כפי"ן הדמיון:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)